

แนวทางในการขับเคลื่อนจริยธรรม
หลักการคำอธิบายและกรณีตัวอย่างพฤติกรรมทางจริยธรรม
ตามมาตรฐานทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เทศบาลตำบลบัวสว่าง
อำเภอพรณานิคม จังหวัดสกลนคร

การสรุปสาระสำคัญตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
เรื่อง ประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยได้กำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่นพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรม ดังต่อไปนี้

ก. จริยธรรมหลัก

(๑) การยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีและเทิดทูนรักษาไว้ซึ่ง สถาบันพระมหากษัตริย์

(๒) การซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อหน้าที่ ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาตามกฎหมายและตาม ทานองคลองธรรม โปร่งใส และมีจิตสำนึกที่ดี

(๓) การกล้าตัดสินใจ และกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม และกล้าแสดงความคิดเห็นคัดค้าน หรือเสนอให้มีการลงโทษผู้ที่ทำสิ่งไม่ถูกต้อง

(๔) การคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ

(๕) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานและภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๖) การปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติ โดยการ ใช้ความรู้สึกหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ สภาพร่างกาย สถานะของบุคคลหรือฐานะทางเศรษฐกิจสังคม

(๗) การดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ ด้วยการรักษาเกียรติศักดิ์ของความเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น รวมทั้งปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีและดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ข. จริยธรรมทั่วไป

(๑) ยึดมั่นธรรมาภิบาลและอุทิศตนเพื่อประโยชน์สุขแก่ประชาชน

(๒) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ่มค่า และระมัดระวังไม่ให้เกิดความเสียหาย

(๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพ เรียบร้อย และมีอัธยาศัยที่ดี

(๔) มุ่งบริการประชาชน และแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ด้วยความเป็นธรรม รวดเร็ว เสมอภาค และเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

(๕) จัดทําบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะ ต้องคำนึงถึงคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) ให้ข้อมูลข่าวสารตามข้อเท็จจริงแก่ประชาชนอันอยู่ในความรับผิดชอบของตนอย่างถูกต้องครบถ้วนและไม่บิดเบือน

(๗) เรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

(๘) ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม

(๙) ต้องปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างตรงไปตรงมา และไม่กระทำการเลียงประมวลจริยธรรมนี้

คำอธิบายและตัวอย่างพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรม
มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ ๑
การยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรม
<p>หลักการ การส่งเสริม สนับสนุน.และพิทักษ์รักษาสถาบันหลักของ ประเทศ โดยการรักษาผลประโยชน์และชื่อเสียงของ ประเทศชาติ การปฏิบัติตาม หลักศาสนา การเทิดทูนรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ รวมทั้งจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมาย กฎ และระเบียบกำหนดไว้</p> <p>คำอธิบาย ยึดมั่น หมายถึง ก. ยึดถืออย่างมั่นคง ไม่เปลี่ยนแปลงง่าย ๆ เช่น การยึดมั่นในหลักการ การยึดมั่นในตัวของบุคคล</p> <p>ส่งเสริม หมายถึง ก. เกื้อหนุน ช่วยเหลือ สนับสนุนให้ดีขึ้น</p> <p>สนับสนุน หมายถึง ก. ส่งเสริม ช่วยเหลืออุปการะ</p> <p>พิทักษ์ หมายถึง ก. ดูแลคุ้มครอง</p> <p>รักษา หมายถึง ก. ระวัง เช่น รักษาสุขภาพ ดูแล เช่น รักษาทรัพย์สินสมบัติ, ป้องกัน เช่น รักษา บ้านเมือง สงวนไว้ เช่น รักษาไมตรีที่ดีต่อกัน เป็นต้น</p> <p>เทิดทูน หมายถึง ก. ยกย่อง เชิดชูไว้เป็นที่เคารพ</p> <p>ต่อต้าน หมายถึง ก. ปะทะไว้ ต้านทานไว้ การสู้รบ การป้องกันไว้ เป็นต้น</p> <p>ปฏิบัติ หมายถึง</p> <p>(๑) น. ฝ่ายตรงกันข้าม, ข้าศึก, ศัตรู</p> <p>(๒) ว. ที่ตรงกันข้าม เช่น ฝ่ายปฏิบัติ</p>	<p>การยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศชาติ กรณีตัวอย่าง ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การแสดงออกถึงความภูมิใจในชาติ และยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ ๒. การปกป้อง ดูแลผลประโยชน์และความมั่นคงของประเทศชาติแบบยั่งยืน ๓. การยึดมั่นและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งเอกราชและอำนาจอธิปไตยของชาติให้คงอยู่อย่างมีเกียรติภูมิ ๔. การไม่แสดงออกในลักษณะการดูหมิ่น หรือเหยียดหยาม หรือไม่กระทำการอันเป็นการทำลายความมั่นคงของชาติ รวมทั้งไม่กระทำการอันเป็นการให้ร้ายหรือก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อ ภาพลักษณ์ของประเทศ ๕. การปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ และเคารพในความแตกต่างของการนับถือศาสนา ๖. การประพฤติ ปฏิบัติตนอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดี ๗. การยกย่อง เชิดชู สถาบันพระมหากษัตริย์ ๘. การไม่แสดงการต่อต้าน หรือกระทำการอันอาจเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ ๒
การซื่อสัตย์สุจริต การมีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรม
<p>หลักการ การปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาตามกฎหมาย กฎระเบียบ และตามทำนองคลองธรรม การมีจิตสำนึกที่ดี โดยมีความสุจริตใจเป็นที่ตั้ง และมีความพร้อมรับการตรวจสอบและรับผลจากการกระทำของตนเองได้</p> <p>คำอธิบาย การซื่อสัตย์ หมายถึง ก. ประพฤติตรงและจริงใจไม่คิดคดทรยศ ไม่คดโกงและไม่หลอกลวง ความซื่อสัตย์ (วิกิพีเดีย ๑๘ ก.ค. ๒๕๖๒) หมายถึง แง่มุมหนึ่งของศีลธรรม แสดงถึง คุณลักษณะทางบวกและคุณธรรม เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต ความจริงใจ และความตรงไปตรงมาพร้อมด้วยความประพฤติตรงตลอดจนการงดเว้น การโกหก การคดโกง หรือการลักขโมย เป็นต้น</p> <p>ความซื่อสัตย์ หมายถึง ความน่า ไว้วางใจ ความภักดี ความเป็นธรรมและ ความ บริสุทธิ์ใจอีกด้วยความซื่อสัตย์ (โครงการศึกษาและพัฒนาแบบ ประเมินจริยธรรมข้าราชการพลเรือน, สำนักรงาน ก.พ., ๒๕๕๗) หมายถึง การปฏิบัติให้ถูกต้องตาม กฎหมาย กฎข้อบังคับทั้งหลาย ไม่คดโกง ไม่ลัก ขโมย ไม่เอาของหลวงมาเป็นของตน โดยความซื่อสัตย์ต่อกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับเท่านั้น อาจไม่เพียงพอได้</p>	<p>การซื่อสัตย์สุจริต การมีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความจริงใจ ตรงไปตรงมา ไม่กระทำการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในหน่วยงานหรืออาชีพของตน ๒. การตรงต่อเวลาทั้งการมาปฏิบัติหน้าที่ และตามนัดหมาย ๓. การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรอบคอบ ถูกต้อง ครบถ้วน รวดเร็ว เต็มกำลังและเต็มความสามารถ ๔. การกล้ารับผิดชอบต่อความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ และพร้อมรับการตรวจสอบ รวมถึงรับผิดชอบต่อผลการกระทำของตนเอง อธิบายสิ่งที่ตนได้ปฏิบัติอย่างมีเหตุผลและชอบธรรม โดยกล้ายอมรับผลดีและผลเสียที่เกิดจากการกระทำของตนเอง ๕. การมีจิตสำนึกต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย อย่างเต็มความสามารถ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชน และพร้อมที่จะรับผิดชอบเมื่อทำงานผิดพลาด และยินดีที่จะมีการแก้ไขหรือปรับปรุงให้ดีขึ้นตลอดเวลา

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ ๒
การซื่อสัตย์สุจริต การมีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ (ต่อ)

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรม
<p>นักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องมีจิตสำนึกของความซื่อสัตย์อยู่ตลอดเวลา การไม่ตีความกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือข้อบังคับ ให้ตนเองได้รับประโยชน์ โดยชอบด้วยกฎหมาย การไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับหน่วยงานหรือเทศบาลตำบลบัวสว่าง เป็นต้น</p> <p>สุจริต หมายถึง น. ความประพฤติชอบ</p> <p>สุจริตใจ หมายถึง บริสุทธิ์ใจ จริงใจ เช่น เขาช่วยเหลือบุคคลด้วยความสุจริตใจ ไม่ได้หวังสิ่งตอบแทน เป็นต้น</p> <p>มโนสุจริต หมายถึง น. ความประพฤติชอบทางใจ มี ๓ อย่าง ได้แก่ ความไม่โลภอยากได้สิ่งของ หรือของผู้อื่น ๑ ความไม่พยาบาท ๑ ความเห็นถูกตามทำนองคลองธรรม ๑</p> <p>จิตสำนึก หมายถึง น. ภาวะที่จิตตื่นและรู้ตัว สามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าจากประสาทสัมผัส ทั้ง ๕ คือ รูป เสียง กลิ่น รส และสิ่งที่สัมผัสได้ด้วยกาย รับผิดชอบ หมายถึง ก. ยอมรับผลทั้งที่ดีและไม่ดี ในกิจการที่ตนได้ทำ ล่วงไปหรือที่อยู่ในความดูแล ของ ตน เช่น สมุหบัญชีรับผิดชอบเรื่องเกี่ยวกับ การเงิน เป็นต้น</p> <p>ความรับผิดชอบ (โครงการศึกษาและพัฒนาแบบประเมินจริยธรรมข้าราชการพลเรือน, สำนักงาน ก.พ. , ๒๕๕๗) หมายถึง ความรับรู้หรือความ ตระหนักในภาระหน้าที่ของตนว่ามีอะไรบ้าง มีขอบเขตมากน้อยเพียงใด และถ้ามีความผิดพลาดเกิดขึ้นก็ต้องยอมรับผิดชอบในความผิดพลาดหรือความเสียหายจากการกระทำของตนเองหรือการปล่อยปละละเลยให้ ผู้ใต้บังคับบัญชาการทำความผิดกล่าวทุกกรณี เป็นต้น</p>	<p>๖. การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และคำนึงถึงหลักสากลในการปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชนในงานของตน เช่น เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และประเทศชาติ โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อองค์กรหรือเทศบาลที่สังกัด</p> <p>๗. การอดทนหรือยับยั้งชั่งใจต่อผลประโยชน์ ที่เข้า ยวน โดยคำนึงถึงเกียรติและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์</p> <p>๘. การไม่นำข้อมูลสำคัญหรือข้อมูลความลับของ หน่วยงานและของทางราชการไปใช้เพื่อการแสวงหา ผลประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้องหรือญาติพี่น้อง</p> <p>๙. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและพร้อมที่จะแก้ไขหรือปรับปรุงเมื่อพบข้อผิดพลาดโดยเร็วที่สุด</p> <p>๑๐. การให้คำปรึกษาแนะนำผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา และให้ข้อมูลรายละเอียด ที่สมบูรณ์ ถูกต้อง ครบถ้วน เพียงพอ เป็นต้น</p> <p>๑๑. การไม่ใช้เวลาและทรัพยากรหรือทรัพย์สินของ ทางราชการ เพื่อไปทำงานภายนอกให้ผลประโยชน์ กับตนเองหรือผู้อื่น หรือครอบครัวญาติพี่น้องตนเอง</p> <p>๑๒. การระมัดระวัง ใส่ใจในการปฏิบัติงานเพื่อรักษา ทรัพย์สินสาธารณะ และสิ่งแวดล้อมตลอดเวลา</p> <p>๑๓. การไม่คัดลอกหรือการนำผลงานของผู้อื่นมาใช้ เป็นของตนเองโดยมิได้ระบุแหล่งที่มา รวมทั้งการไม่ ใช้สิ่งของ วัสดุอุปกรณ์ หรือซอฟต์แวร์ ที่เป็นการ ละเมิดลิขสิทธิ์หรือผิดกฎหมาย กฎ ระเบียบ</p> <p>๑๔. การไม่หลีกเลี่ยงหรือปฏิเสธความรับผิดชอบ ประกอบกับการไม่กล่าวโทษผู้อื่นเมื่อเกิดข้อผิดพลาด ขึ้นต้องมีความรับผิดชอบต่อความผิดพลาดที่เกิดขึ้น</p>

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ ๒
การซื่อสัตย์สุจริต การมีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ (ต่อ)

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรม
<p>ความพร้อมรับผิด (คู่มืออบรมวิทยากรการป้องกันทุจริต โครงการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลในสถานศึกษา “ป้องกันการทุจริต”, สพฐ. และสำนักงาน ป.ป.ช.) หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ของรัฐหน่วยงาน ซึ่งยึดหลักด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยคำนึงถึง ความถูกต้องตามกฎหมาย จรรยาบรรณวิชาชีพ อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นที่ ยอมรับและเชื่อถือจาก ผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่แสดงถึงความพยายามในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ พฤติกรรมตามค่านิยมซื่อสัตย์รับผิดชอบ (รายงาน การวิจัย กรณีศึกษาบุคคลตัวอย่างและ เครื่องชี้วัด เพื่อนำไปสู่การพัฒนาพฤติกรรม ข้าราชการยุคใหม่, สำนักงาน ก.พ., ๒๕๔๗) หมายถึง การที่ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็ม ความสามารถด้วยการทุ่มเท กำลังกาย สติปัญญา และเวลาให้แก่ทางราชการ ปฏิบัติงานได้สำเร็จ ตรงตามกำหนดเวลา และตรงตามการนัดหมาย มีความเสียสละในการ ปฏิบัติงานที่บางครั้งอาจ ต้องปฏิบัติ นอกเหนือจาก หน้าที่หรือเวลาราชการ ทั้งนี้ เพื่อผลประโยชน์ของ ทางราชการหรือ ประชาชน ไม่นำทรัพย์สินหรือทรัพย์สินของทางราชการมาใช้เป็นของส่วนตัว และแสดงพฤติกรรมที่ คงไว้ ซึ่งเกียรติของข้าราชการ โดยไม่โอนอ่อนหรืออ่อนไหวต่อการทุจริตหรือเกรงกลัวต่อผู้มีอิทธิพลใด ๆ ทั้งสิ้น</p>	<p>๑๕. การปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการ ด้วยความรอบคอบ ใส่ใจ ระมัดระวัง ถูกต้อง รักษาผลประโยชน์สาธารณะ อย่างเต็ม ความสามารถ และต้องปฏิบัติตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการ อันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแบบแผนของทางราชการกำหนดไว้ทุกประการ</p>

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ ๓
การกล้าตัดสินใจและการกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรม
<p>หลักการ กล้าตัดสินใจและยกย่องผู้ที่ทำในสิ่งที่ถูกต้อง ชอบธรรม และกล้าแสดงความคิดเห็นคัดค้าน หรือเสนอให้มีการลงโทษผู้ที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้งไม่ยอมกระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมเพียงเพื่อรักษาประโยชน์หรือสถานภาพของตนเอง</p> <p>คำอธิบาย กล้า หมายถึง ก. ไม่กลัว, ไม่ครั้นคร้าม ถูกต้อง หมายถึง ก. ไม่ผิด เช่น คำตอบถูกต้อง ชอบธรรม หมายถึง ว. ถูกตามหลักธรรม ถูกตาม นิติบัญญัติ หมายถึง (๑) ก. ถูกต้อง เช่น คิดชอบ ชอบแล้ว (๒) ก. เหมาะ เช่น ชอบด้วยกาลเทศะ (๓) ก. มีสิทธิ์ เช่น ชอบที่จะทำได้ทำนอง หมายถึง น. ทาง, แบบ, แบบอย่าง, เช่น ทำนองคลองธรรม ทำนองเดียวกัน คลองธรรม (คู่มือการกำหนดสมรรถนะ ในราชการพลเรือน: คู่มือสมรรถนะหลัก, สำนักงาน ก.พ., ๒๕๕๓) หมายถึง การยึดมั่น ในความถูกต้องชอบธรรม และจริยธรรม เป็นต้น</p> <p>การยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรม (คู่มือการกำหนดสมรรถนะใน ราชการพล เรือน: คู่มือสมรรถนะหลัก, ส านักงาน ก.พ., ๒๕๕๓) หมายถึง การดำรงตน และการประพฤติปฏิบัติตนใน วิธีแห่งความดีงาม ความถูกต้อง ทั้งในกรอบของ กฎหมาย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณแห่ง วิชาชีพ เพื่อภาพลักษณ์ ศักดิ์ศรี ชื่อเสียง และ เกียรติยศของความเป็นข้าราชการที่ดี พฤติกรรมตามค่านิยมกล้า ยืนหยัดทำในสิ่งที่ ถูกต้อง (รายงานการวิจัย กรณีศึกษาบุคคล ตัวอย่างและเครื่องชี้วัดเพื่อนำไปสู่ การพัฒนา พฤติกรรมข้าราชการยุคใหม่, สำนักงาน ก.พ., ๒๕๔๗) หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของ ข้าราชการต้องกล้าต้านทานกับอิทธิพลหรือ ผลประโยชน์ทั้งที่มาจากภายในหน่วยงานเอง หรือ จากภายนอกที่จะทำให้ข้าราชการผู้นั้น ปฏิบัติไม่ ถูกต้องตามระเบียบกฎเกณฑ์หรือหลักจรรยาบรรณ วิชาชีพของตน ทั้งกล้าที่จะพูด และกระทำเพื่อรักษา</p>	<p>การกล้าตัดสินใจและการกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องชอบธรรม ตามหลักกฎหมาย กฎ และระเบียบ ๒. การที่ความรับผิดชอบต่อผลการกระทำของตนเอง อธิบาย สิ่งที่ตนได้ปฏิบัติอย่างมีเหตุผลและชอบธรรม กล้า ยอมรับผลดี และผลเสียที่เกิดจากการกระทำ ของตนเอง ๓. การกล้าแจ้งเหตุหรือร้องเรียนเมื่อพบเห็นการ กระทำความผิด แม้ผู้กระทำความผิดจะเป็นเพื่อน ร่วมงาน หรือผู้บังคับบัญชาของตนเอง หรือจะเป็น ผู้ใต้บังคับบัญชาของตนเอง เป็นต้น ๔. การเปิดเผยการทุจริตที่พบเห็นหรือรายงาน การ ทุจริตและประพฤติมิชอบต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ผู้มี หน้าที่รับผิดชอบจะต้องไม่ปล่อยปละละเลยให้ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใต้บังคับบัญชามีการกระทำ ความผิดต่อหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น ๕. การให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ถูกละเมิดสิทธิ ตามกฎหมาย หรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมต่อ ประชาชน ๖. การไม่หลีกเลี่ยงกฎหมายหรือใช้ช่องว่างทาง กฎหมาย กฎ และระเบียบ เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ ตนเองหรือหรือพวกพ้องหรือญาติพี่น้องหรือผู้อื่น ๗. การปฏิบัติงานตามหลักวิชา ตามหลักการ และ จรรยาบรรณ โดยไม่ประนีประนอมการทุจริต โดยไม่ หวั่นไหวต่อการข่มขู่หรืออิทธิพลใด ๆ ทั้งสิ้น ๘. การให้รางวัลแก่ผู้กระทำคุณงามความดี การยก ย่องผู้ทำคุณงามความดี และดำเนินการลงโทษ ผู้กระทำความผิดอย่างเหมาะสม เป็นธรรม ตามหลัก นิติธรรม หรือหลักมโนธรรม หรือหลักธรรมาภิบาล ๙. การไม่เผยแพร่ข้อมูลที่ไม่เหมาะสมในทาง ศีลธรรม ขนบธรรมเนียม และจารีต ประเพณี หรือละเมิด กฎหมาย กฎ ระเบียบ และแบบแผนของทางราชการ

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ ๓
การกล้าตัดสินใจและการกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม (ต่อ)

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรม
<p>ผลประโยชน์ ของทางราชการ เมื่อพบเห็น การกระทำที่ไม่ถูกต้อง และพยายามหลีกเลี่ยงไป จากสถานการณ์ ที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด ซึ่งรวมถึงการให้ความช่วยเหลือจากผู้มีอำนาจหรือผู้มีอำนาจที่เหนือกว่า เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดสถานการณ์ที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และแบบแผนของทางราชการ</p>	<p>การส่งต่อจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ที่เป็นการรบกวนสร้างความรำคาญหรือเป็นการโฆษณา สินค้า ธุรกิจและบริการ นอกเหนือจากที่ราชการ กำหนด รวมถึงการใช้คอมพิวเตอร์หรือสื่อที่ไม่เหมาะสมขณะทำงาน เช่น การเล่นเกมออนไลน์ การเข้าเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม หรือดูหนังออนไลน์ เป็นต้น</p> <p>๑๐. การใช้ดุลพินิจอย่างมีเหตุมีผลในการตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำด้วยความสุจริตใจ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมหรือประชาชน เป็นสำคัญ การกล้าคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้องไม่ชอบธรรม กล่าวคือ การไม่ทำผิดกฎหมาย กฎ และระเบียบ โดยผู้บังคับบัญชา จะสั่งการให้ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องก็จะต้องมีการทำบันทึกแย้งหรือมีการคัดค้าน หรือบันทึกการคัดค้านการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องไว้ในรายงานการประชุมหรือการเสนอเรื่องดังกล่าว ไปยังคณะกรรมการ.ป.ป.ท.หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดต่าง ๆ หรือหน่วยงานของรัฐอื่นใดที่มีอำนาจหน้าที่ในการรับเรื่องดังกล่าว เป็นต้น</p>

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ ๔
การคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ (ต่อ)

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรม
<p>หลักการ การคิดถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง มีความเสียสละ และมีจิตสาธารณะในการปฏิบัติ หน้าที่ รวมทั้งไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการ ชัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ ส่วนรวม</p> <p>คำอธิบาย การคิดถึง หมายถึง ก. นึกถึง นึกถึงด้วยใจผูกพัน ประโยชน์ส่วนรวม (วิกิพจนานุกรม ๒๒ ก.ค. ๒๕๖๒) หมายถึง (๑) น. สิ่งที่เป็นผลดีแก่คนส่วนใหญ่ในกลุ่ม ๆ หนึ่ง, ภาวะที่เกิดผลดีเช่นนั้น (๒) น. สิ่งที่เป็นผลดีแก่ประชาชนส่วนใหญ่, ภาวะที่ เกิดผลดีเช่นนั้น (๓) น. (กฎหมาย) ประโยชน์อันเกิดจากการ จัดทำบริการสาธารณะหรือการจัดให้มีสิ่ง สาธารณูปโภค, ภาวะที่ เกิดประโยชน์เช่นนั้น (๔) น. (กฎหมาย, ไทย) ประโยชน์ต่อสาธารณะ หรือประโยชน์อันเกิดจาก การ จัดทำ บริการ สาธารณะ หรือ การจัดให้มี สิ่ง สาธารณูปโภค หรือ ประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากการ ดำเนินการหรือ การกระทำซึ่งมีลักษณะเป็นการ ส่งเสริมหรือ สนับสนุนประชาชนเป็นส่วนรวม)</p> <p>ผลประโยชน์ส่วนตน (คู่มือป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน ของเทศบาล หมายถึง ผลประโยชน์ส่วนบุคคล ซึ่งผลประโยชน์ นี้ อาจเป็น ตัวเงิน หรือ ทรัพย์สิน อื่น ๆ รวมถึง ผลประโยชน์ในรูปแบบอื่น ๆ ที่ทำให้ผู้ได้รับพึงพอใจ การทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ สำนักงาน ป.ป.ช.) หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใด ๆ ตาม อำนาจหน้าที่ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม แต่กลับเข้าไปมีส่วนได้ส่วนเสีย กับกิจกรรมหรือ การดำเนินการจัดซื้อ จัดจ้างของหน่วยงานภาครัฐหรือของเทศบาลที่มีการ เอื้อผลประโยชน์ให้กับตนเองหรือพวกพ้องหรือมีส่วน ได้เสียทั้งทางตรงและทางอ้อม ประกอบกับทำให้การ ใช้อำนาจหรือดุลพินิจในหน้าที่เป็นไปโดยไม่สุจริต ก่อให้เกิดผลเสียต่ออย่างร้ายแรงหน่วยงานภาครัฐและ เทศบาลตำบลบัวสว่าง</p>	<p>การคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การที่สามารถแยกเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากตำแหน่งหน้าที่ เช่น การไม่รับของขวัญของกำนัล ไม่ใช่ความสนิทส่วนตัว การปูนบำเหน็จพิเศษให้ผู้ใต้บังคับบัญชา ๒. การไม่เอาประโยชน์ส่วนตนมาทำให้ประโยชน์ส่วนรวมต้องเสียไป เช่น ปฏิบัติงานตามอำนาจ หน้าที่ โดยไม่ ดำเนินการอันจะเป็นการสร้างการผูกมัดหรือรับว่าจะ ดำเนินการในเรื่องที่อยู่นอกเหนือ อำนาจหน้าที่ของตนโดยจงใจ ๓. การมีจิตสำนึกในการใช้ทรัพย์สิน บุคลากร และ เวลาของหน่วยงานอย่างคุ้มค่าและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมในงานและอาชีพของตน ๔. การมีจิตสาธารณะ จิตอาสา อุทิศตนปฏิบัติหน้าที่ โดยคิดถึงความสุข และประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน ๕. การปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน คู่มือ หรือแนวทางการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนของหน่วยงานของเทศบาล ๖. การหลีกเลี่ยงไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวหรือไปอยู่ในสถานการณ์ที่จะได้ประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองหรือบุคคลอื่น ๗. การมีส่วนในการช่วยเหลือสังคมในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็น ปัญหา หรือเกิดความเดือดร้อน โดยรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ในความรับผิดชอบ ๘. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของหน่วยงานหรือ กิจกรรม ของชุมชนเพื่อสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง ๙. การตัดสินใจ และกระทำการใด ๆ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักการของกฎหมาย กฎ และระเบียบ หลักคุณธรรมที่ชอบธรรม โดยยึดหลัก เหตุผลของ สาธารณะ ประเทศชาติ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักมโนธรรม มนุษยธรรม เป็นต้น

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ ๔
การคิดถึงประโยชน์ส่วนร่วมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ (ต่อ)

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรม
<p>ผลประโยชน์ทับซ้อน (ชุดความรู้การเฝ้าระวัง การทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ, สำนักงาน ป.ป.ช.) หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใด ๆ ตามอำนาจหน้าที่ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม แต่กลับเข้าไปมีส่วนได้ส่วนเสีย กับกิจกรรมหรือ การดำเนินการที่เอื้อ ผลประโยชน์ให้กับตนหรือ พวกพ้อง ทำให้การใช้อำนาจหน้าที่เป็นไปโดยไม่สุจริต ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาครัฐ ผลประโยชน์ทับซ้อน (คู่มือการพัฒนาและ ส่งเสริม การปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ข้าราชการ พลเรือน ,สำนักงาน ก.พ., ๒๕๕๔) หมายถึง สถานการณ์หรือการกระทำ ของบุคคล ไม่ว่าจะ เป็น นักการเมือง ข้าราชการ พนักงาน บริษัท หรือ ผู้บริหารมีผลประโยชน์ส่วนตัว เข้ามาเกี่ยวข้องจน ส่งผลกระทบต่อ การตัดสินใจ หรือการปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่งนั้น รับผิดชอบอยู่ และส่งผลกระทบต่อ ประโยชน์ส่วนรวม กล่าวคือการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตัดสินใจหรือปฏิบัติ หน้าที่ในตำแหน่งของตนอื่น ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองหรือพวกพ้องมากกว่า ประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งการกระทำ นั้นอาจเกิดขึ้น อย่างรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ทั้งเจตนาและไม่เจตนา ซึ่งมี รูปแบบ ที่หลากหลาย จนกระทั่งกลายเป็นสิ่งที่ ปฏิบัติกัน ท่วมไปโดยไม่เห็นว่าเป็นความผิด เช่น การ รับ สินบน การจ่ายเงินใต้โต๊ะ การจ่ายเงินตอบแทน เพื่อให้ตนเองได้เลื่อนตำแหน่ง</p> <p>ผลประโยชน์ส่วนตัว (หลักสูตรด้านทุจริตศึกษา : การ คิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม, ดร.ดำรงค์ ชลสุข, ๒๕๖๑ หมายถึง ผลประโยชน์ที่บุคคลได้รับโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ของตนหาผลประโยชน์จากบุคคล หรือกลุ่มบุคคล มีทั้งที่เกี่ยวกับเงินทองและไม่ได้ เกี่ยวกับเงินทอง เช่น ที่ดิน หุ่น ตำแหน่ง หน้าที่ สัมปทาน ส่วนลด ของขวัญ ของกำนัล หรือสิ่งที่แสดงน้ำใจไมตรีอื่น ๆ การล่าเหยียด การเลือกปฏิบัติ เป็นต้น</p>	<p>๑๐. การสร้างความมั่นใจต่อสาธารณชนและประชาชนว่าการกระทำกรณีใดจะไม่ผลกระทบต่อหน่วยงานเทศบาลและประชาชน</p> <p>๑๑. การไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่ใดของตนเองหรืออิทธิพลใดเพื่อไปกดดันต่อการตัดสินใจใด ๆ ของหรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ราชการ</p> <p>๑๒. การหลีกเลี่ยงกิจกรรมใด ๆ ที่ทำให้องค์กรหรือบริการของรัฐเสื่อมเสียชื่อเสียง หรือทำให้ประชาชนขาดความไว้วางใจ</p> <p>๑๓. การไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่ราชการ เพื่อให้ได้มาเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว ทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่าจะ เป็นของขวัญ ของกำนัล รางวัล สินน้ำใจ หรือผลประโยชน์อื่นใดในรูปแบบใด ๆ และยึดคำแนะนำเกี่ยวกับการรับของขวัญ หรือของกำนัล การรับรอง แยก และจัดการกับผลประโยชน์ทับซ้อนทั้งทางตรงและทางอ้อมหรือการมีส่วนได้เสียทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นต้น</p>

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ ๕
การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรม
<p>หลักการ การมุ่งมั่น อุทิศตน ปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคิดถึงประโยชน์และความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรของรัฐ</p> <p>คำอธิบาย มุ่ง หมายถึง ก. ตั้งใจ เช่น มุ่งทำความดี, ตั้งหน้า เช่น มุ่งศึกษาหา ความรู้ ผล หมายถึง (๑) น. สิ่งที่เกิดจากการ กระทำ เช่น ผลแห่งการทำดี ผลแห่งการทำชั่ว (๒) น. ประโยชน์ที่ได้รับ สัมฤทธิ์หมายถึง น. ความสำเร็จ ในคำว่า สัมฤทธิ์ผล การมุ่งผลสัมฤทธิ์ (คู่มือการกำหนดสมรรถนะ ในราชการพลเรือน : คู่มือสมรรถนะหลัก, สำนักงาน ก.พ.) หมายถึง ความมุ่งมั่น และตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการให้ดี ให้มีประสิทธิภาพ หรือให้สูงเกินกว่ามาตรฐานที่มีอยู่</p> <p>การมุ่งผลสัมฤทธิ์ (โครงการศึกษาและพัฒนา แบบประเมินจริยธรรมข้าราชการพลเรือน, สำนักงาน ก.พ., ๒๕๕๓) หมายถึง ความมุ่งมั่น จะปฏิบัติ ราชการให้หรือให้เกินมาตรฐานที่มีอยู่ โดยมาตรฐาน นี้อาจเป็นผลการปฏิบัติงานที่ผ่าน มาของตนเอง หรือเกณฑ์วัดผลสัมฤทธิ์ ที่ส่วนราชการกำหนดขึ้น อีกทั้งยังหมายรวมถึง การสร้างสรรค์พัฒนาผลงาน หรือกระบวนการปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่ยาก และท้าทายชนิดที่ไม่เคยมีผู้ใดสามารถกระทำได้มาก่อน โดยเฉพาะการบริหารงานภาครัฐในปัจจุบัน เน้นผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานเป็นสำคัญ โดยในบางครั้ง ก็จะต้องพิจารณาตัดขั้นตอนบางอย่าง เพื่อรังสรรค์งานที่มีคุณค่าและ คุณประโยชน์อย่างแท้จริง พฤติกรรมตามค่านิยมมุ่ง ผลสัมฤทธิ์ของงาน (รายงานการวิจัยกรณีศึกษา บุคคลตัวอย่างและ เครื่องชี้วัดเพื่อนำไปสู่การพัฒนา พฤติกรรม ข้าราชการยุคใหม่, สำนักงาน ก.พ., ๒๕๔๗) หมายถึง การปฏิบัติงานของข้าราชการที่มุ่ง ให้เกิด ความสำเร็จในงาน คำนึงถึงผลลัพธ์ของงานเป็นหลักปฏิบัติงานตามกฎหมาย และระเบียบ</p>	<p>การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ มุ่งมั่น ขยันอดทนเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ทันตามกำหนดเวลาโดยได้ผลลัพธ์อย่างคุ้มค่า ทั้งใน ส่วนของการใช้เงิน เวลา และทรัพยากรอย่าง ประหยัด มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ๒. การแสวงหาวิธีปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและประหยัดมากขึ้น ๓. การปฏิบัติงาน โดยไม่ยึดติดอยู่ในกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการ ทำงาน แต่มุ่งเป้าหมายขององค์กร โดยมีตัวชี้วัดเป็น รูปธรรมว่าการทำงานนั้น ๆ บรรลุเป้าหมายหรือไม่ และมีการติดตามผลเป็นระยะ อย่างต่อเนื่อง ๔. การมุ่งพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยการใฝ่หาความรู้ และนำความรู้ ความเชี่ยวชาญไปใช้พัฒนาตนเองและสร้างสรรค์งานเพื่อส่วนรวม รวมทั้งพยายามรักษามาตรฐานการทำงาน ๕. การรับฟังความคิดเห็นและคำวิจารณ์ที่มีเหตุผล พร้อมทั้งจะตอบชี้แจงอย่างมีเหตุผล และอธิบายเหตุผลให้แก่ผู้ร่วมงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ๖. การเชื่อมั่นในระบอบ การทำงานเป็น ทีม ประสานงาน กับทีมงานและฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้เกิดความเข้าใจในเป้าหมายและเนื้อหาสาระของงานที่ตรงกัน เพื่อให้ งานบรรลุตามเป้าหมาย ๗. ใช้ทักษะและสมรรถนะอย่างเต็มที่ ในการทำงานที่รับผิดชอบอย่างมืออาชีพได้ผลลัพธ์ตามเป้าหมาย ๘. การมีความมานะ อดทน พยายาม ฝ่าฟันอุปสรรค มุ่งมั่นในการ ทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย ๙. การจัดสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการทำงานให้สำเร็จ และจัดสภาพที่ขัดขวางต่อการทำงาน เช่น การทำ ๕ ส, การจัดระเบียบแฟ้มงาน, การใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการทำงาน ๑๐. การปฏิบัติงานและพัฒนางานเพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพดีกว่าเดิม และมีมาตรฐานสูง

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ ๕
การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน (ต่อ)

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรม
<p>ผลสัมฤทธิ์ของงาน</p> <p>โดยคำนึงถึงผลลัพธ์ ของงาน เป็นหลัก ซึ่งแสดงออก โดยการ ตั้งเป้าหมายในการปฏิบัติงาน ทั้งเป้าหมาย ใหญ่และ แยกออก เป็นเป้าหมายย่อย มีการจัดสภาพ ที่จะเอื้อต่อความสำเร็จในงาน และจัดสภาพที่ ชัดขวาง การทำงานให้สำเร็จ รวมถึงการฟื้นฟู อุปสรรคทุกอย่างที่ขวางกั้น ปฏิบัติงานอย่างรอบคอบ โดยใช้ ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่า ซึ่งรวมถึง ทรัพยากรบุคคล งบประมาณวัสดุอุปกรณ์ วิธีการ และเวลา มีการประเมินติดตามการปฏิบัติงาน เป็น ระยะ และมีการปรับปรุงงานที่ทำ และกระบวนการ ทำงานเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในที่สุดใน สามารถปฏิบัติงานได้ที่เป้าหมายแบบยั่งยืน</p>	<p>๑๑. การปรับปรุงวิธีการ กระบวนการทำงาน ตลอดจน กฎเกณฑ์ที่ไม่ชอบธรรม หรือเป็นอุปสรรค ต่อการ ทำงานในหน่วยงาน โดยการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ</p> <p>๑๒. การประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รักษา สัมพันธภาพในการปฏิบัติงานกับผู้ร่วมงานและ ผู้รับบริการ มีความสามัคคีในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ งานบรรลุผลเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมแบบยั่งยืน</p>

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ ๖
การปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรม
<p>หลักการ การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติโดยการใช้ ความรู้สึกหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของ ความแตกต่าง เช่น เชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ สภาพ ร่างกาย สถานะทางเศรษฐกิจสังคม คำอธิบาย เป็นธรรม หมายถึง ว. ถูกต้อง ปฏิบัติหมายถึง (๑) ก. ดำเนินการไปตามระเบียบแบบแผน เช่น ปฏิบัติ ราชการ กระทำ เพื่อให้เกิดความชำนาญ เช่น ภาคปฏิบัติ (๒) ก. กระทำตาม เช่น ปฏิบัติตาม สัญญา (๓) ก. ประพฤติ เช่น ปฏิบัติสมณธรรม ปฏิบัติต่อกัน เที่ยงธรรม หมายถึง ว. ตั้งตรงด้วยความเป็นธรรม</p> <p>อคติ หมายถึง น. ความลำเอียง มี ๔ อย่าง คือ ฉันทาคติ = ความลำเอียงเพราะรัก โทสาคติ = ความลำเอียงเพราะโกรธ ภยาคติ = ความลำเอียง เพราะกลัว โมหาคติ = ความลำเอียงเพราะเขลา (ป.)</p> <p>พฤติกรรมตามค่านิยมไม่เลือกปฏิบัติ(รายงาน การวิจัย กรณีศึกษาบุคคลตัวอย่างและเครื่องชี้วัด เพื่อนำไปสู่การพัฒนาพฤติกรรมข้าราชการยุคใหม่, สานักงาน ก.พ., ๒๕๔๗) หมายถึง การที่ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่หรือ ให้บริการแก่ผู้ที่มารับบริการ อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่แบ่งแยกว่าเป็นข้าราชการ หรือคนทั่วไป ไม่แบ่งแยกเชื้อชาติ ศาสนา สถานะทางเศรษฐกิจ ระดับความรู้ และความใกล้ชิด ให้บริการ ด้วย ความสะดวก ถูกต้อง รวดเร็ว ทันกับ สถานการณ์อย่างมีน้ำใจ เมตตากรุณา และเอื้อเฟื้อ กรณีมีเหตุ จำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินที่ต้องบริการให้ผู้ใดก่อน ก็สามารถอธิบายเหตุผลให้ผู้รับบริการคนอื่นทราบโดยทั่วกัน</p>	<p>การปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ ดังนี้</p> <p>๑. การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม เสมอภาค เท่าเทียม ปราศจากอคติ ไม่นำความรู้สึกส่วนตัว เช่น ความรัก ความโกรธ ความกลัว ความหลง มาใช้ในการตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่ ในเรื่องต่าง ๆ โดยในกรณีทั่วไป ต้องไม่เลือกปฏิบัติด้วยเหตุผลของความแตกต่าง เช่น เชื้อชาติศาสนา เพศ อายุ สภาพร่างกาย หรือ สถานะ ทางเศรษฐกิจสังคม และความเชื่อทางการเมือง สำหรับ ในกรณีฉุกเฉินเร่งด่วน หรือมีเหตุจำเป็น ต้องปฏิบัติต่อกลุ่มที่ควรได้รับความคุ้มครองอย่างมีเหตุมีผลเพื่ออำนวยความสะดวก เช่น เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาสในสังคม หรือ หากต้องเลือกที่จะบริการแก่ประชาชนผู้อยู่ห่างไกล และเดินทางลำบาก ก็ต้องอธิบายความจำเป็นให้แก่ ผู้รับบริการคนอื่น ๆ ที่รออยู่รับทราบโดยทั่วกัน</p> <p>๒. ให้บริการด้วยความเต็มใจ ยิ้มแย้ม แจ่มใส รักษา ประโยชน์ให้แก่ผู้รับบริการทุกคนเท่าที่จะทำได้ใส่ใจ ผู้อื่นจากใจจริง แสดงออกถึงความห่วงใย เคารพ ศักดิ์ศรีของทุกคนทุกบทบาท ปฏิบัติต่อทุกคนอย่าง ให้เกียรติซึ่งกันและกัน เป็นต้น</p>

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ ๗
การดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ

คำอธิบาย	ตัวอย่างพฤติกรรมตามมาตรฐานทางจริยธรรม
<p>หลักการ</p> <p>การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม โดยปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติ โดยการใช้ความรู้สึกหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของ ความ แตกต่าง เช่น เชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ สภาพ ร่างกาย สถานะทางเศรษฐกิจสังคม คำอธิบาย เป็นธรรม หมายถึง ว. ถูกต้อง ปฏิบัติหมายถึง (๑) ก. ดำเนินการไปตามระเบียบแบบแผน เช่น ปฏิบัติ ราชการ กระทำ เพื่อให้เกิดความชำนาญ เช่น ภาคปฏิบัติ (๒) ก. กระทำตาม เช่น ปฏิบัติตาม สัญญา (๓) ก. ประพฤติ เช่น ปฏิบัติสมณธรรม ปฏิบัติต่อกัน เที่ยงธรรม หมายถึง ว. ตั้งตรงด้วยความเป็นธรรม อคติ คือ น. ความลำเอียง มี ๔ อย่าง คือ ฉันทาคติ = ความลำเอียงเพราะรัก โทษาคติ = ความลำเอียงเพราะโกรธ ภยากติ = ความลำเอียง เพราะกลัว โมหาคติ = ความลำเอียงเพราะเขลา (ป.) พฤติกรรมตามค่านิยม ไม่เลือกปฏิบัติ(รายงาน การวิจัย กรณีศึกษาบุคคล ตัวอย่างและเครื่องชี้วัด เพื่อ นำไปสู่การพัฒนา พฤติกรรมข้าราชการยุคใหม่, สำนักงาน ก.พ., ๒๕๔๗) หมายถึง การที่ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่หรือ ให้บริการแก่ผู้ที่มารับบริการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่ แบ่งแยกว่าเป็นข้าราชการ หรือคนทั่วไป ไม่แบ่งแยก เชื้อชาติ ศาสนา สถานะทาง เศรษฐกิจ ระดับความรู้ และความใกล้ชิด ให้บริการ ด้วยความสะดวก ถูกต้อง รวดเร็ว ทันทับสถานการณ์ปัจจุบันอย่างมีน้ำใจ การมี ความเมตตากรุณา และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ กรณีมีเหตุ จำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินที่ต้องบริการให้ ผู้ใดก่อน ก็ จะต้องสามารถอธิบายหลักการและเหตุผลให้ ผู้รับบริการคนอื่นทราบโดยทั่วกัน เพราะเหตุใด</p> <p>ชีวิต หมายถึง น.ความเป็น, ตรงข้ามกับ ความตาย</p> <p>เกียรติศักดิ์หมายถึง น. เกียรติ, เกียรติตาม สถานะ ของแต่ละบุคคล</p>	<p>การดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการการปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การดำรงตนเป็นข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประพฤติดี ทำดี โดยน้อมนำเอาพระบรมราโชวาท หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง อยู่พอดีมีอย่างพอเพียง หลักคำสอนทางศาสนา จรรยา วิชาชีพ มาใช้ในการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ เบียดเบียนตนเอง เบียดเบียนผู้อื่น เป็นต้น ๒. การปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีในสังคมยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยด้วยการเคารพต่อกฎหมาย กฎ ระเบียบและการมีวินัยการรักษาวินัย ๓. การไม่กระทำการใด ๆ อันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมเสียเกียรติคุณ ศักดิ์ศรี และชื่อเสียงการงานทางราชการ ๔. การดำรงตนอย่างเหมาะสม ศรัทธาและเคารพต่อวิชาชีพของตน ๕. การพัฒนาตนเองให้มีความวิริยะ อุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร ประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือยเกินฐานะของตน ๖. การรับรู้ถึงความสามารถของตน มองโลกในแง่ดี มีความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูล เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แก่บุคคลอื่น ๗. การประพฤติปฏิบัติตามวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามของสังคมไทยเพื่อสืบสานวัฒนธรรมความเป็นไทย ให้ดำรงคงไว้้อย่างยั่งยืน ๘. การเผชิญปัญหาอย่างรู้เท่าทันกับปัญหา การแก้ไข ปัญหา และการควบคุมอารมณ์มีสติสัมปชัญญะในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาด้วยวิธีที่ เหมาะสม ๙. การเป็นข้าราชการต้องยึดความถูกต้องชอบธรรม อุทิศแรงกายแรงใจให้ภารกิจหลักของตนและหน่วยงานให้บรรลุผลสำเร็จแบบยั่งยืน ๑๐. การสำนึกอยู่เสมอการเป็นข้าราชการที่จะต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดีของประชาชน ๑๑. การดำเนินการปกป้องผลประโยชน์ของชาติของรัฐ สาธารณะ และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี

แนวทางการปฏิบัติตนทางจริยธรรม (Do's & Don'ts)

หลักการ/ ค่านิยม	ข้อควรทำ (Do)	ข้อไม่ควรทำ (Don't)
<p>๑. การยึดมั่นในจริยธรรม และยืนหยัดกระทำในสิ่งที่ ถูกต้องและเป็นธรรมตาม ตามกฎหมาย กฎระเบียบกำหนดไว้ทุกประการ</p>	<p>-การตระหนัก และยึดมั่นในคุณความดี และ ประพฤติปฏิบัติตนให้สอดคล้อง กับคำสอน หรือหลักปฏิบัติของศาสนา และให้เหมาะสมในสถานะที่ตนเป็นข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น</p> <p>-การปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักความถูกต้องตาม หลักกฎหมาย หลักวิชาการ และแนวปฏิบัติ ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>-การปฏิบัติหน้าที่โดยกล้าแสดง ความ คิดเห็น หรือทักท้วงเมื่อพบว่ามี การ กระทำ ในสิ่ง ที่ไม่ถูกต้อง</p>	<p>-การประพฤติปฏิบัติตนตามความพึง พอใจ ส่วนตัวโดยไม่คำนึงถึงหลักและ คำสอนของศาสนา หรือความเหมาะสมในการเป็นข้าราชการที่ดี</p> <p>-ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่คำนึงถึงหลักกฎหมาย หลักวิชาการ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง</p> <p>-การปล่อยปละละเลยหรือเพิกเฉยเมื่อพบเห็นว่ามี การกระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบกำหนดไว้</p>
<p>๒. การมีจิตสำนึกที่ดีต่อองค์กรหรือเทศบาลและรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง การเสียสละ การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นกันเอง บริการดีมีน้ำใจ รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้</p>	<p>- การตระหนักในบทบาทหน้าที่ ที่ตนเองรับผิดชอบ ทั้งในหน้าที่ราชการและการเป็นข้าราชการที่ดี</p> <p>- การปฏิบัติหน้าที่ ด้วย ความรอบ คอบ รวดเร็ว เต็มกำลังความสามารถและ กล้ารับผิดชอบในความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ ประกอบกับพร้อมรับการตรวจสอบจากบุคคลหรือหน่วยงานองค์อิสระที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบ</p> <p>- การเสียสละและอุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มที่</p>	<p>-การประพฤติปฏิบัติตนและปฏิบัติหน้าที่โดยไม่คำนึงถึงความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่องานต่อองค์กรต่อหน่วยงานองค์กรหรือเทศบาล</p> <p>-การปล่อยปละละเลยหรือเพิกเฉยเมื่อพบเห็นว่ามี การกระทำผิดตามกฎหมาย กฎ ระเบียบกำหนดไว้ ที่ขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วย ความกล้าช้าหรือไม่โปร่งใส</p>
<p>๓. การแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติองค์กรและเทศบาลเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน</p>	<p>-การปฏิบัติหน้าที่ของตนเองโดยยึดถือผลประโยชน์ของทางราชการประเทศชาติองค์กรและเทศบาลเป็นหลัก</p>	<p>-การใช้ความรู้สึกส่วนตัวในการปฏิบัติหน้าที่หรือการมีอคติต่องานที่ปฏิบัติต่อผู้ร่วมปฏิบัติงาน ต่อองค์กรต่อเทศบาลหรือต่อสังคมและต่อประชาชน</p> <p>-การปฏิบัติงานโดยมุ่งให้เกิดประโยชน์ ของตัวเองมากกว่าคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม</p>

แนวทางการปฏิบัติตนทางจริยธรรม (Do's & Don'ts) (ต่อ)

หลักการ/ ค่านิยม	ข้อควรทำ (Do)	ข้อไม่ควรทำ (Don't)
<p>๔ .การละเว้นจากการแสวงหาผลประโยชน์ที่มีขอบกฎหมาย กฎ และระเบียบ การอาศัยอำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของตน การทำการอันเป็นการขัดกัน ระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม</p>	<p>-การละเว้น หรือการเรียกรับ หรือ การดำเนินการอื่นใดที่ประสงค์จะ ให้ตนเองได้รับ ประโยชน์ หรือ ค่าตอบแทนจากการปฏิบัติหน้าที่</p>	<p>-กระทำการอันเป็นการก่อให้เกิด ความเคลือบแคลงสงสัยว่าเป็นการ เอื้อประโยชน์ โดยมิชอบให้ตนเอง หรือบุคคลอื่น</p> <p>-การใช้อำนาจหน้าที่หรือตำแหน่ง กลั่นแกล้ง ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือ บุคคล อื่นให้ได้รับความเสียหาย</p> <p>-การปล่อยปละละเลยหรือเพิกเฉย เมื่อพบเห็นว่ามี การกระทำที่หรือ การเอาตำแหน่งหน้าที่ของตนไปใช้ แสวงหาประโยชน์ส่วนตนโดยมิ ชอบด้วยกฎหมาย</p>
<p>๕. การเคารพและการปฏิบัติตาม รัฐธรรมนูญ กฎหมาย กฎ และ ระเบียบกำหนดไว้ทุกประการ</p>	<p>-การตระหนัก การเคารพ และการ ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดใน รัฐธรรมนูญ กฎหมายกฎ และ ระเบียบในฐานะประชาชนชาวไทย</p> <p>-การปฏิบัติหน้าที่ราชการในความ รับผิดชอบของตนให้เป็นไปตามที่ รัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย และ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้ และ มีการทักท้วงเมื่อพบว่า มีการ กระทำที่ไม่ สอด ค ลั ้อง กับ รัฐธรรมนูญ กฎหมาย กฎ และ ระเบียบ กำหนดไว้</p>	<p>-การใช้ช่องว่างของกฎหมาย/ ระเบียบ กระทำการอันเป็นการ ก่อให้เกิดความ เคลือบแคลง สงสัย ว่าเป็นการไม่ ซื่อสัตย์สุจริต</p> <p>-การกระทำการละเว้นหรือละเมิด กฎหมาย ทั้งในการปฏิบัติราชการ และ การดำเนินชีวิตส่วนตัว</p> <p>-การปล่อยปละละเลยหรือเพิกเฉย เมื่อพบเห็นว่ามี การกระทำที่เป็น การละเว้นรัฐธรรมนูญ กฎหมาย กฎ และระเบียบ</p>
<p>๖. การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยง ธรรมการเป็นกลางทางการเมือง ให้บริการแก่ประชาชน โดยมี อหยาศัยที่ดี และการไม่เลือก ปฏิบัติโดยไม่ เป็น ธรรม กับ ผู้ใช้บริการหรือประชาชนในเขต เทศบาลตำบลบวส่วง</p>	<p>-การปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึง ความเป็นธรรมที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในเรื่อง นั้น ๆ จะได้รับทั้งทางตรง และทางอ้อม</p> <p>-การให้บริการและการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มาติดต่อ ราชการ ด้วยอหยาศัยที่ดีต่อ ประชาชน โดยสุภาพเรียบร้อย และสร้างความประทับใจ ให้แก่ ประชาชน ผู้มาขอรับ</p>	<p>-การปฏิบัติหน้าที่โดยนำความเชื่อ ส่วนตัวทางการเมืองมาใช้ในการ เลือกรับปฏิบัติราชการในเรื่องต่าง ๆ</p> <p>-การ แสดง ความ คิด เห็น ต่อ สาธารณะโดย ไม่คำนึงถึงหน้าที่ ความรับผิดชอบในฐานะที่เป็น ข้าราชการที่ต้องมีความเป็นกลาง ทางการเมือง</p> <p>-การมีอคติในการปฏิบัติหน้าที่โดย เลือกรับปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม</p>

แนวทางการปฏิบัติตนทางจริยธรรม (Do's & Don'ts) (ต่อ)

หลักการ/ ค่านิยม	ข้อควรทำ (Do)	ข้อไม่ควรทำ (Don't)
<p>๗. การปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการอย่างเคร่งครัดและรวดเร็วไม่ถ่วงเวลาให้เนิ่นช้า และใช้ข้อมูลข่าวสารที่ได้มา จากการดำเนินงานเพื่อ การในหน้าที่ และให้ข้อมูลข่าวสาร แก่ประชาชนอย่าง ครบถ้วน ถูกต้อง ทัน การณ์และไม่ปิดเบือน ข้อเท็จจริง แต่อย่างใด</p>	<p>-การปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดไว้</p> <p>-การให้บริการผู้มาติดต่อขอรับข้อมูล ข่าวสาร ได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ทันเหตุการณ์ และให้ตรงกับความต้องการของผู้ขอรับบริการอย่าง ครบถ้วน โดยคำนึงถึงถึงประโยชน์ของผู้มาติดต่อราชการเป็นสำคัญ</p> <p>-การเปิดเผยเป็นหลักปกปิดคือข้อยกเว้น</p>	<p>-การปล่อยปละละเลยเรียกรับสินบนหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้มาติดต่อขอข้อมูลข่าวสาร</p> <p>-การปกปิด ปิดเบือนข้อเท็จจริงของข้อมูลข่าวสารที่ให้บริการแก่ผู้มาติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสาร</p> <p>-การปล่อยปละละเลยหรือเพิกเฉยเมื่อ พบเห็นว่ามี การกระทำที่เป็น การละเว้นหรือละเมิด การปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือทำให้ราชการได้รับความเสียหาย</p>
<p>๘. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานในหน้าที่ ประกอบกับการรักษาคุณภาพ และการรักษามาตรฐานแห่งวิชาชีพโดยเคร่งครัด</p>	<p>-การปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายอย่างดีที่สุด</p> <p>-การรักษาและพัฒนาามาตรฐาน การปฏิบัติงานในหน้าที่ด้วยดี เพื่อเพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น</p>	<p>-การปฏิบัติหน้าที่ โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการงาน ที่กฎหมาย ระเบียบ ไม่ได้กำหนดไว้ จนไม่คำนึงถึงผลสำเร็จของงาน</p> <p>-การปล่อยปละละเลยหรือเพิกเฉยเมื่อพบเห็นว่ามี การปฏิบัติหน้าที่ไม่เต็มหรือเต็มความสามารถที่มีอยู่ หรือตามมาตรฐานเดิมที่เคยปฏิบัติ หรือตามความพึงพอใจส่วนตัว</p>
<p>๙. การยึดมั่นสถาบันในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</p>	<p>-การตระหนักและยึดมั่นในหลักการของ การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</p> <p>-การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย และนำความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ไปใช้ในการปฏิบัติงานและ/หรือประกอบการพิจารณาการพัฒนาการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น</p> <p>-การปฏิบัติหน้าที่โดยสามารถอธิบาย เหตุและผล ในเรื่องต่าง ๆ ข้อมูลที่จำเป็นให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ</p>	<p>-การแสดงพฤติกรรมที่เป็นการต่อต้าน การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</p> <p>-การใช้อำนาจบังคับหรือแสดงพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเคลือบแคลงสงสัยว่าเป็นการกีดกันให้เพื่อน ร่วมงาน ผู้มีส่วน เกี่ยวข้องผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้อื่นการปฏิบัติตามความต้องการของตน</p> <p>-การปล่อยปละละเลยหรือเพิกเฉยเมื่อพบเห็นว่ามีพฤติกรรมหรือกระทำอันใดที่ไม่จงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์</p>

แนวทางการปฏิบัติตนทางจริยธรรม (Do's & Don'ts) (ต่อ)

หลักการ/ ค่านิยม	ข้อควรทำ (Do)	ข้อไม่ควรทำ (Don't)
<p>๑๐. การปฏิบัติหน้าที่หรือการปฏิบัติตนเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี ในการดำรงตนในตำแหน่งหน้าที่ราชการ การรักษาชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ของข้าราชการ ประกอบกับการรักษาภาพลักษณ์ของข้าราชการโดยรวมเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีตลอดไปในองค์กรหรือเทศบาลตำบลบัวสว่าง</p>	<p>-การประพฤติปฏิบัติตนและปฏิบัติหน้าที่ตามประมวลจริยธรรม</p> <p>-การไม่กระทำการใด ๆ อันอาจนำมาความเสื่อมเสียและไม่ไว้วางใจให้เกิดแก่ส่วนราชการ</p> <p>-การตระหนักอยู่เสมอว่า ตนเองอยู่ในฐานะข้าราชการต้องดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี รักษาชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของข้าราชการและส่วนราชการของตน</p> <p>-การตักเตือนข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือของเทศบาล หากพบเห็นว่ามีพฤติกรรมที่เป็นการทำลายชื่อเสียงหรือภาพลักษณ์ของราชการหรือหน่วยงานของรัฐหรือเทศบาลตำบลบัวสว่าง</p>	<p>-การประพฤติปฏิบัติตนและไม่ถือปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน โดยไม่สอดคล้องกับมาตรฐานทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐและประมวลจริยธรรมของเทศบาลตำบลบัวสว่าง</p>